

T.

~~குடியா~~ 38

B.N.

2767

வினாக்கள் விடைகள்
போதனை என்றும்
கொண்டு வருவது
கணக்கு 8

புக்கனிச்சாரம்

ஸ்ரீ சுரங்க

(மாற்றத்தோடு)

1. பூபதிலீயர்
2. அம்லெது
3. நீ விரும்பியவாறு

ஆசிரியர் :

அ. மரியாதாசன்

பதிப்புரிமை : ஆசிரியருக்கே உரிபது.

கொழும்பு
வீரகேசரி அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[Copyright Reserved]

1953.

நாலாக்ரியர்

FOREWORD.

Of the three poems, constituting this "Trilogy" in Tamil (if I may say so for the want of a better word) முத்திரை ("King Lear") appeared in the **Virakesari** in 1951, அங்காசு ("Hamlet") in the **Thinakaran** in 1953, and சாத்யநீரை ("As You Like It") appears in print now for the first time. But they were all composed some years—two of them certainly ten years—ago. Which of these was written first, I leave discerning critics to discover, if they have the patience.

SHAKESPEARE was not only a Prince among dramatists, but also a very great poet. Apart from his "Sonnets", "Venus and Adonis", "Rape of Lucrece" and a few other purely poetical compositions, his very dramas, 37 in number, forming the bulk of his output, move mostly in verse. But for the **poetic** quality of his plays, they would have been as dead as pork long, long ago, like the plays of his contemporaries and successors.

Failure by Tamil writers to realise this poetic aspect of his plays more than perhaps a want of an equal and efficient knowledge of both English and Tamil was responsible for the few "Translations" and Prose Tales from Shakespeare available in Tamil not having captured the imagination of the Tamil Reader—with the result that hardly any Tamil, who does not understand English knows the great writer or realises the large space he fills in World Literature.

I hope I shall not tread on the corns of anybody holding a contrary view, if I say that from the time

of that Aryan Hermit, Agastiar, the Tamils have shown a remarkable aptitude for injecting Aryan ideas on Grammar, Ethics, Religion, Philosophy and Literature and transforming them into "something rich and strange" of their own. The Tamil "Ramayanam" and the several "Bharatams" are among such patent examples.

Now Shakespeare too was an Aryan although from the West. He was, however, more than that: he was a Citizen of the World, some of whose ideas at least should be known to the intelligent Tamil, who cannot understand English. This need may be taken as my excuse for attempting to "put over" to my people some of the ideas of Shakespeare, not mine, in Tamil verse, and in words, which, but for rare exceptions, are simple enough to the average Reader.

I must confess that I was not a little heartened by the praise of writers and poets with a standing in the Tamil Literary World, who have seen my verses published as aforesaid, and I sincerely thank them for their generosity. My thanks are also due to Messrs. K. P. Haran & V. Loganathan, the Editors of the **Virakesari** and Mr. V. K. P. Nathan, the Editor of the **Thinakaran** for publishing the first two poems as aforesaid, and to my own children for their assistance in proof-reading.

120, Hultsdorp Street,
Colombo, 8th December 1953.

A. Maria Dason.

1 முக்கணிச் சாரம்

கடவுள் வாழ்த்து

(வெள் செந்துறை)

² முன்முடி வேந்தன் முகத்திரு கருணை என்னிட யாப்பும் எரிதினில் வருமே.

பாயிரம்

(நேரிடயாசிரியம்யா)

ஆங்கில கவியாம் அரியலேஷ்கஸ் பியராற் பாங்குடன் பகங்கு பல்லா யிராற் கங்காங் களித்துங் கவினையாய்ப் படித்தும் பண்டோட் டின்றும் பரவசப் படுத்தும் முப்பத் தேழு முதறி வனர்த்தும் ஒப்பின் றுயங்கத உசிதா டகங்களுள் முன்றிங் குதேர்க்கு மொழியச் சான்றேர் சமேதம் தருவது நலனே.

குறிப்பு:- (1) "முக்கணிச் சாரம்" = மரம்பழம், வாழைப்பழம், பலாப்பழம் போன்ற "பூபதிலீயர்," "அம் வெது," "நீ விரும்பியவாறு" என்னும் சேக்ஸ்பியர் அருளிய கனிகளின் சாறு எனப் பொருள்படும்.

(2) "முன்முடி வேந்தன்" = முள்ளினால் செய் யப்பட்ட கிரித்தைத் தரித்த (வழிபடு கடவுள்) இயேசு கிறிஸ்து நாதர்; முகத்து—எழாம் வேற்றுமைத் தொகை; இரு=இருக்கிற (வினைத்தொகை); கருணை — 2-ம் வேற்றுமைத் தொகை; என்னிட = (நூலாசிரியர்) நினைத்திட.

பூதி லீயர்

I

பூதி லீயர்

(கலிஞ்சுதம்)

- சீருங் கீர்த்தியுஞ் செல்வமும் மாட்சியும் வாரு முன்பித் தானிய மண்டலம் பூரு வத்தினிற் பூதி லீயரே சாரு நாள்வரை சங்கையோ டாண்டனன்.
- பேற்ற மூவரும் பெண்களே யானரால் கொற்ற வன்மிகக் கூனிய போதிலும் மற்ற வர்கையில் வைக்கச்சேங் கோலிஜெ சற்று மேவிரும் பாததைத் தாங்கினன்.
- கோனில் இரீகனுங் கோர்தீலி யாவெனுங் தலையை மாரினுள் தன்னுயிர்த் தாபரம் அனைய வீற்றுத்த் தாளினை யன்புடன் மனதி வேற்றியே முன்னவன் போற்றினுன்.

(அறுவீரி ஆசிரிய ஸிருத்தம்)

- எழிலினைக் கேள்வி யற்ற இறையவ ரிருபேர் வந்து கிழவனின் கனிட்டை தன்னை மனைந்திடக் கேட்டுக் கேஞ்சி ஒழுகிடு நாளில் லீயர் உடையன கோடுத்தே ஓய்வைத் தழுவிடத் தலையை மாறைத் தன்னிடம் வரவ மூத்தான்.
[எழில்=அழகு; கனிட்டை =கலிஷ்டை=கடை-சியா கப் பிறந்த மகள்.]

- “வீட்டுல கேழுந்த பின்னர் விவாதமோன் றேற்ப டாமல் நாட்டினைப் பிரித்தேன் மூன்றூய் நவின்றிடு நாருக் கோப்பச் சாட்டிடு வேணின் றே”ன்று தலைவரே விளக்கிப் பேற்ற சேட்டையை நோக்கி யன்னைப் சேப்பிடக் கொனில் சொன்னுள்:

[வீட்டுலகு=மோக்கம்; விவாதம்=தர்க்கம்; நவின்றி டும்=சொல்லிடும்; நார்=அண்பு; சேட்டை=சிரேஷ்டை=முத்த மகள்.]

- “பற்றதன் போருளைக் கூறப் பதமிலை விழியின் பார்வை மற்றநுந் திரவி யங்கள் வடிவுயிர் மகிழ்சை சுவேச்சை பேற்றேரு பிள்ளை காட்டும் பரிவிலும் போதே” யென்னக் கொற்றவன் கோடுத்தான் நாட்டிற் குறித்தோரு பாகங் தன்னை.

[பதம்=சொல்; சுவேச்சை=சுயேச்சை=சுதந்திரம்; மற்றநுந.....சுவேச்சை=வடிவு, உயிர், மகிழ்சை, சுவேச்சை ஆகிய மற்ற அரும் திரவியங்கள்.]

- முன்னவன் வார்த்தை முற்றுப்த் தனதளி துலக்கிற றென்றும் இன்னுமே போதே யெற இடைமகட் கேற்ற பாகம் மன்னவன் கோடுத்துச் சின்ன மகளினை நோக்கிச் சொன்னுள்,
“என்னதான் கூறப் போரு யெடுத்திடச் செழித்த பங்கை?”

[அளி=அண்பு; போருய்=போகிறுய்—இடைக்குறை.]

- அக்கைமா ருரைத்த பற்றி லபகட மிருக்கக் கண்ட சோக்கவேல் விழியி னானும், “சோல்வதற் கிலையோன் றே”ன்றாள்

மிக்கவே யதிச பித்து வேந்தனுஞ் சொன்னுன், “சோல்லத் தக்கதோன் றில்லா விட்டாற் றரவுமொன் றிலதாய்ப் போமே.”

[இலை=இல்லை, போமே=போகுமே—இடைக்குறை கள்; சொக்கவேல் விழி = அழகிய வேல்போன்ற கண்; வேல்விழி—உவமைத்தொகை.]

9. “கட்டிய கணவர் மார்க்குக் கனிவிலா துமக்கு முற்றுங் கோட்டிய வக்கை மார்போற் கொடுத்திட வியலா தேன்னால் கீட்டிய கோழு னுக்குக் கிடைக்குமென் பாவிற் பாதி நட்டேனை வளர்த்து நாரைக் காட்டிய வுமக்கு மீதி.” [கொழுநன்=காதலன்; நார்=அன்பு; கனிவு=உருக்கம்.]

10. என்று கோர் திலியா சாற்ற ஈன்றவன் கோதித்துப் போங்கி, “இன்றுமே தோடங்கி யெம்முள் எவ்வித வுரித்து மில்லை ஒன்றுமே கோடுக்கப் பாகம் உனக்கிலை யேமது நாட்டில் மன்றலில் விரும்பு வோனை மணங்குபோ” வேண்டே சொன்னுன். [மன்றல்=கல்பானம்.]

(கொர்க்கௌன்யா)

11. சினமிகுந்தோ ணுண்மையினத் தேரிகிலனுய்ப் பொய்யு ரைத்த கோனலிற்கும் இரீகனிற்குங் கோடுத்தான்க னிட்டை பங்கும், இனிமாறி மாதமோன்று யிவர்மகையில் வாழ்வதற்குங் தனதுபரி வாரமதாய்ச் சதவர் ருங்கேட்டான். [சுறம் = ஶாஹ்.]

12. இந்தமதி மீனமெல்லாம் எதிர்த்தநற்கேண் டின்பிரபை அந்தங்கர் நாட்டிலில்லா தகன்றிடவே ஆஜையிட்டான்; வந்தவிரு காதலனை வரவழைத் “தேன் னன்போழிந்த எந்தவொரு சீதனமில் லாதிவளை யேற்பிரோ?” [இது முதல் இரு பாக்கள் ஒரு தொடர். சீதனம் = ஸ்திரி தனம்.]

13. என்றதற்குப் பர்கண்டி இழியிறைவன் “இல்லை”யேன அன்றுமங்கை செய்பிழையை யறிந்தபொரான்ஸ் பேரரையன் நன்றவளைக் காதலித்து நாரிறைவி நாட்டி றைவி என்றவளை யேற்றவளோ டேகினைன் தன்தேசம்.

[இழி=இழிந்த, சீழ்த்தறமான; செய்=செய்த—வினாத் தொகைகள்; நாரிறைவி நாட்டிறைவி=Queen of his heart and of his country. தேசம்=தேசத்திற்கு (4-ம் வேற ருமைத் தொகையில் செய்யுள் முடிவது இலக்கியத்திற்கு மாருனதன்று.]

14. சிலாட்க பித்ததுவும் சேருக்கடைந்த முத்தமகள் பலமிழுந்த பார்த்திபன்றன் பரிவாரத் தைச்சக்ருக்க கலகங்கள் செய்தரேன்று கடத்திவிட வேண்ணியவள் குலமகளுக் கோத கூதறைக் ளோவிவிட்டாள். [கூதறைகள் = சீழ்த்தறமான செயல்கள்; கலகங்கள் செய்தர் = (இலையருடைய பரிவாரமாகிய நூறு வீரர் கலகங்களைச்) செய்தார்.]

15. கட்டனைகள் லீயரிட்டாற் கவனியா தேயிருக்கத் துட்டவிந்தச் சூர்ப்பனைகி தூண்டியதாற் றூசர்களும் மட்டுமரி யாதையின்றி மன்னவளை நின்தையினால் கட்டப்ப தேதிவரும் காலமதி லங்கோருநாள். [இதுமுதல் இரு பாக்கள் ஒரு தொடர்; சூர்ப்பனைகி= சூர்ப்பனைகி போன்றவள்; தூசர்கள்=அடிமையுழியர்.]

16. கிட்டவி ரூக்கவேண்ணிக் கேண்மையினுற் கீழ்வேடம் இட்டுவேந்த கேண்ட்பிரபே யெதிரூரைகள் பேசின்ற துட்டவோஸ்வால் டென்பவைன தூரிதமாய்த்தன் காலாலே தட்டிவி முத்திலிட்டான் தறைமணைலைக் கவ்விடவே.
[தூரிதம்=விரைவு.]
17. முடனென்ற பேர்வகித்த முதறிவுப் பையலொன்றும் கூடவன்பா லேதொடர்ந்து கோற்றவனார் குற்றமேல்லாம் பாடன்மு கத்தாலும் பகடிமு கத்தாலும் வாடவிடாப் பாடமதாய் மன்னனுக்குச் சாற்றிவந்தான்.
18. வஞ்சகியின் வாயினின்று மண்டுகங் கள்போல ஒஞ்சியா தேவிமுந்த வரைகடமைக் கேட்டமன்னன் எஞ்சிய பற்றுரைத்த விடைமகனி னில்லமதில் தஞ்சம டையவேண்ணி தன்றாதாய்க் கேண்டை விட்டான்.
19. தூதனங்கு சேர்ந்தகணம் துட்டகோன ரில்கடி தம் ஏதுவாய் என்றவைன ஏற்காதி ரூக்கவேண்ணி பாதகி இரீகனென்பாள் பத்தாவு டன்கிளாஸ்தர் போதனை கேட்பாள்போல் போனாளி வன்மகைக்கு. [கிளாஸ்தர்=ஒரு பேர்பெற்ற சிரபுவின் பெயர்.]
20. அந்தமைன நீங்கிவரும் ஆகடியங் கோற்றவற்குத், தந்தகோடு மூழியைத் தாக்கிய* டித்தகேண்டை வந்துகண்ட இரீகனென்பாள் வன்கணவன் கோற்றவற்கு நின்தையெனப் பாராமல் நேரேவி வங்கிலிட்டார்.
[இரீகனென்பாள் வன்கணவன்=இரீகன் என்டாரும் அவன் நாயகனுகிய வன் கணவனும் (உம்மைத் தொகை)]

- (சந்தக் கல்விருத்தம்)
21. மஜைமுன்வரு முதுமன்னவ னிதுகண்டதும் “உனையார் எனையாரென மதியாமலே யிவீத்தவ னிதனில்?” எனதும்மகள் மணவாளனு மிதுசேய்தன ரேனவே சினமிக்கவ னவளெங்கெனத் தேரிவித்தனன் பிரபே. [மகள்=மகளும் (உம்மை, செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கது.)]
22. இறைவங்தது தேரிவித்தது; மிடைபுத்திரி வழியால் உறுதன்களை யுரையாடிட விடுபோன்மைய திலதேன் றறிவித்தது மரையன்வேகு கோதிகோண்டவ ளயர்வு குறையென்றவள் சமுகம்தர நிலைங்நறனன் குமிறி. [அபர்வ = (கள்ள) வருத்தம், குமிறி = (கொதி நீர் போல) ஒலித்து.]
23. சமுகங்கோடு மகடன்னேடு சனியன்போலக் கோனால் குமிறும்முது தலைவன்முனே எமன்வங்தேனக் குறுக, அமுதுாட்டிட மிகாஞ்சிஜை யுமிழ்பாம்பிதென் றரையன், “நமதிங்கரை தலைநோக்கிட ஒருங்காணமு மிலையோ?” [எமன்=சாக்கடவுள்.]
24. எனவன்னவள் பிழையென்னென இடைபுத்திரி முனவள் மனமோத்தவள் மனவன்றைனக் கோனால்பதி சேலவும் தனதில்இரு தசவீரரும் இனும்ஜைவரில் அதிகம் முனிவில்கோள முடியாதேன முதுமன்னவன் சோலுவான். [பதி=இடம்; தசம்=பத்து; முனிவில்=முனிவி+இல்=பகையில்லாமல்; தனதில்=தனது மனை; சோலுவான்=சொன்னுண் (கால வழுவமைதி) — சோலுவான் (இடைக் குறை)]

25. “தோகையின்படி உனதன்பினிற் கோனரில்அளி இருமைத் தகைமைத்ததே அதனுலினி அவளேகதி” எனவே, “மிகையேமிகை தசகஞ்சகர்! நமதேவலர் விஜைமேல் வகைவேறேதும் வடிவோவினி?” என்மாறினள் கோனரில்.

[கஞ்சகர்=மெய்க்காப்பாளர்; விஜை=பணிவிடையாகிய விஜை; அன்பினின்=அன்பு + இன் (சாரியை) + இன் (ஜின்தனுருபு ஒப்புப் பொருளில் வந்தது) = அன்பினைப் போல்.]

(அறுவி ஆசிரிய விருத்தர்)

26. கோதித்தான் புலந்தான் சுரர்முன் கோடிமையைக் கூறிப் பாம்பாய் உதித்தார் இருவர் தம்மை ஒறுத்திட வேஞ்சங் நேர்ந்தான் விதித்தான் வெளிதான் ஏக வருமாழை புயலை நோக்கான் மதித்தான் இருளில் சேர்தல் இழிவில் தென்றே மன்னன். [சுரர்=தேவர்; ஒறுத்திட=அழிக்க, தண்டிக்க; வெஞ் சம்=சபதம்.]

(இ. வேறு)

27. மையினை விழைந்து லாவும் வலியுடை விலங்கு தாழும் பேய்யுமிம் மழையிற் சேக்கை பிரிக்திட விரும்பா ராவில் ஜயனை வெளியிற் போக ஜயமேயோ விடுத்தார் பாபம் செய்வதைத் தலைமேற் கோண்டு செயேனப் பிறக்க பேய்கள்.

[மை=இரா (மை நிறமானது அக்குணத்தினையுடைய இராவுக்கானபடியால் பண்பாகுபெயர்); விழைந்து=விரும்பி; வலியுடை விலங்கு=சிங்கம்போன்ற வலிமை பொருந்திய மிருகங்கள் (விலங்கு=பால்பகா அஃறினைப் பெயர் பன்மைப் பொருளில் வந்தது); ஜயனை=தந்தையை.]

28. போனவன் மழையிற் ரேய்ந்து புகலிட மீல்லா தலைந்து வானிலு முயர்ந்த சீற்ற வலியினுற் பித்த ணக கானிடை மிருந்து கோளைக் கரைநகர் உடோவாக் கோட்டை

தானைதிற் சேர்த்தான் கெண்டின் தயையுடை பிரபு தானே. [கோ=அரசன்; உடோவர்=இங்கிலாந்தின் தென்கரையில் உள்ள ஒரு துறைமுகம்; கெண்ட் = இங்கிலாந்தின் தென்கிழக்குக் குறிச்சி; கோதன்+ஜை=கோளை (“கோ” என்னும் பெயர் “ன்” சாரியை பெற்று 2-ம் வேற்றுமை உருபேற்றது.)]

29. சேர்த்தபின் வங்க மேறிச் சிறப்புறப் பிராஞ்சை யாஸும் பார்த்திபன் றேவி யான பரிவுள கனிட்டை காதில் வார்த்தனை சேட்டை மாரின் வஞ்சகச் சேயல்கள் யாவும் போர்த்தோழில் செய்தால் நாடு பூபதிக் காகு மென்றுன்.

[பார்த்திபன்=அரசன்; வங்கம்=கப்பல்; பரிவு=தந்தைமேல் உண்மை அன்பு; “காதில் வார்த்தனை” — இலக்கணை.]

30. அக்கைமார் கோடிமை யாவு மறிந்தகோர் திலிப தைத்துத் தக்கவோர் படையி ஞேடு தருக்குற்றேர் வலிச வட்டித் திக்கிலான் வசமே யாட்சி திருப்பிட வேண்ணி உடோவார்ப் பக்கலி லிறங்கிப் பிதாவைப் பரிவுடன் தேட லுற்றுள்.

[தருக்கு=செருக்கு; சுவட்டி=கொன்று, அழித்து; பக்கல்=அருகு, அயல்.]

(கி. விருத்தர்)

31. கஞ்சகர் காவலைத் தாண்டிய காவலன் விஞ்சிய வீற்றினால் ஆடையுங் நீங்கியே நேஞ்சிலே தான்பதி யென்னுங்கி ஜெவினால் துஞ்சவ யல்மலர் குடிய கீங்தனன்.

[விஞ்சிய வீறு=பைத்தியத்தின் மேலேடு; பதி=அரசன்; துஞ்சுவபல் மலர்=வயல்களில் வாடும் சூத்கள்.]

32. காரிகை யேவலர் கண்டவிக் காட்சியை
சோரும் வள்வயின் சொன்னதுஞ் சீந்தையை
நேரிது வாகநி மிர்த்திடு வோர்த்தமைக்
கோரினள் சீர்சேயக் கோர்த்திலி போன்னுடன்.

[காரிகை=அழகிய கரிப கூந்தலையுடைய பெண் (கோர்திலியா); வயின்=இடம்; கோரினள்=வேண்டினள்.]

33. சோன்னம் ரூத்துவர் சோஸ்தம ஸித்ததும்
போன்னினி யல்வினள் பூசனை செய்கையில்
மன்னினி வள்மக னேன்றுமன் ஸிப்பினை
தன்முழங் தாள்களில் தாழ்ந்துமி ரந்திட.

[இது முதலிரு பாக்கள் ஒரு தொடர்.]

34. தன்முழங் தாள்களில் தங்தையின் ஆசியை
அன்னவ ளங்குனம் வேண்டிடத் தாழ்ந்தாளால்
இன்னலைத் தீர்த்திட வீற்றினள் ஈன்றவன்
சென்னியைத் தாவிமுத் தம்பல செய்தனள்.
[பொன் = இலக்குமி; தாழ்ந்தன் = (தங்தையை
வணக்க) தாழ்ந்தன்; ஆல்=ஆசை; சென்னி=தலை.]

35. இங்ஙன மில்லிரு பேர்த்தமை விட்டப்போர்ச்
சங்கமஞ் சென்றுநி கழிந்ததைச் சாற் றுமுன்
பங்கமி மைத்தமா பாதகப் பேண்களின்
சங்கதி தன்னையுங் கூறுதல் தர்மமே.

[போர்ச்சங்கமம்=இருபக்கப் படைகளும் கைகலக்கும்
இடம்; மாபாதகப் பெண்கள்=பெரும் பாவஞ்செப்த கொன
ரி இரும் இரிக்குமா.]

(கோச்சகக் கல்ப்பா)

36. கோனரிலி ணக்கோண்ட குற்றமில்லா “ஆல்பனியை”
மனதிலன்னள் வெறுத்தாள்தன் மாசினைக்க டிந்ததனை
இனமினத்தோ டென்றுற்போல் ஈரமிலீ் கன்றன்னை
சினமுமிமுங் “கோண்வாலே” ன் கோடியனே
கோண்டிருந்தான்

[குறிப்பு:- கொனரில் கணவன் பெயர் ஆல்பனி; இரி
கன் கணவன் பெயர் கோண்வால்; சரம்துல் = இரக்கமில்
லாத; உமிழும்=கக்கும்.]

37. பிரபுகி ளாஸ்தருக்குப் பிறந்தலிரு மக்களுள்ளோ
கரவிற்கா முற்றபேண்டுற கண்டுகோண்ட ‘எட்மண்டே’
மரபின்ப டிமணங்த மங்கைபெற்ற “எட்காரி”ன்
உரிமையைக் கவர்ந்துகோண்டா னுருட்டுப்பு ரட்டாலே.

38. எட்மண்ட்தன் தங்தையின்மேல் இயம்பியகோ
ளாற்பிரபைக்
கட்டிநாற் காலியிலே கண்ணைக்கோண் வால்சிதைக்கக்
எட்டித்த தேத்தன தேவலனுற் காயமுற்றுப்
பட்டபதிக் கேட்மண்டைப் பதிலாய் கன்விழைந்தாள்
[பட்டபதி=இறந்த கணவன் ஆகிய கோண்வால்.]

39. நிறையோன்றில் லாக்கோனரில் நிகழ்போரில் தன்பதியை
மறைவினிற் கோன்றுதன்னை மணக்கும்ப டியேகடிதம்
கறையிற்பி றங்தோழுந் கயவனேட் மண்டகையில்
உறையத்து தாய்விடுத்தாள் ஓல்வால்டென் னாழியனை.

[நிறை=கற்பு; நிகழ் = நிகழும் — வினைத்தொகை;
கறை=குற்றம்; கயவன்=கீழ்மகன், சீசன்; உறைப=ரேசர்]

40. அண்ணையை கற்றிலிட்டு அப்பன்மு கத்திருந்த
கண்ணையுமே யவிப்பித்த காதகனை லீயர்பேற்ற
பெண்ணினுரு வேயெடுத் பேய்களே காதலனும்
எண்ணின டந்ததனை எவரும்போ ருத்தமென்பார்.

[கண்ணை அவிப்பித்தல் = கண்களின் பார்வையைப்
போக்குவித்தல்.]

41. கண்ணிழந்த கிளாஸ்தரினைக் கண்டோல்வால்ட்
கோல்லவங்கு
மண்ணிழந்த எட்காரால் மாண்டானி வன்மடியிற்
கொண்டுவங்த காகிதத்தை ஆல்பனிக்கேட்
கார்கோடுத்துத்
தண்டிக்க வெட்மண்டைத் தான்வருவா னென்றுரைத்
தான்.
[மண்=நிலம்.]

42. துன்னடத்தைக் காரனெட்மண்ட் துணிவாகத் தாக்கிய
தால்
பின்னிகழந்த போரதனிற் பிரித்தனியர் தாம்வென்றூர்
தன்கைதிக ளோயான தலைவனுடன் கோர்த்திலியை
மன்னிப்பொன் றில்லாமன் மாய்விக்கச் சிறையிலிட்டான்
[பின்னிகழந்தபோர்=பிரித்தானியர் படைகளுக்கும்
பிராஞ்சு தேசப் படைகளுக்கும் இடையில் கிகழந்த சமர்.]

43. மக்களது மாறுமன மிவர்பாற்சா ராதிருக்கத்
தக்கம றியலிற்குத் தானிவரைப் போக்கினனென்
றிக்கோடியன் கூறியதை இவன்பிர சாங்கிக்கு
மிக்கசேய வென்றுரைத்து மிரட்டினை ஆல்பனியே.
[மறியல்=சிறை.]

44. இதற்கேதி ராயிர்கள் இவன்தன்ப டைகளுக்கு
முதற்பதவி தன்பேரான் முனையில்ல கித்துவெற்றி
யதற்கிறைவ ஞெனதனு லால்பனிக்குத் தானுமவன்
எதற்குமீ டென்றுரிமை இறுமாப்பைக் காட்டிடவே.

[இது முதல் இரு செப்புக்கள் ஒரு தொடர். முனை
யில்=(போர்) முனையில் ; ஈடு=சமம்.]

45. “தன்தகைமை யாலுயர்ந்தான் தழைக்கவில்லை
நின்போல்,
என்றுமுத் தாள்மறுக்க இதற்கிரீகன் தன்னுரிமை
தன்னுலைவ் வுத்தமற்குஞ் சமமானு னென்றுநிற்க,
“உன்கணவ னெனினல்லோ ஒக்குமஃதே”ன் ருள்
கொனரில்.
[முத்தாள்=கொனரில்.]

46. “சரசம்பண் வோர்தீர்க்க தரிசிகளு மாவதுண்டு !
உரியோனே யெனவேளியா யுரைக்கின்றே னே”னீகன்,
“மருவம னதிலுவன்டோ மாப்பிளோயை நீதானே”ன்
றரவம்போற் சீறின்ளோ யவளுணவில் நஞ்சையிட்டாள்.
[சரசம்=கேலி; தீர்க்கதறிசி=பின் நடப்பதை முன்
காண்போன்; உரியோன=கணவன்; கொனரில் இரீகனது
உணவில் நஞ்சைச் சற்றுமுன், போட்டுவிட்டாள்.]

47. “உன்னுடன் பாட்டினிலே யுறையவில்லை யஃதே”ன்
ருள்
தன்மனைவி யென்றவட்குத் தலைப்பிரபா மால்பனியே.
“நின்னுடன் பாட்டிலுமே நிற்கவில்லை” யென்றேட்
மண்ட^ட
வன்முடன் சாற்று, “வம்பா, என்னிலது தங்கியதே !
[இது முடுத்த பாட்டும் ஒரு தொடர்.]

48. உன்னையுமென் னில்லாளேன் உரகத்தை யுந்துரோகம் பின்னியதன் பேராலே பிடிக்கிறேன்உன் எக்காளம் தன்னைநியூ திங்கோருவன் தரிசனம் ஆகானேல் என்வலியை நீயறிவா யே”னமுடித்தா னுல்பனியே.

[உரகம் = நெஞ்சினால் நகரும் பாம்பு; தரிசனமாதல் = கண்ணுக்குப் புலப்பட- வருதல்; ஆகானேல் = ஆகாசிட்டால்; முடித்தான் = (கூறுவதை) முடித்தான்; எக்காளம் தன்னை நீழுது = எக்காளத்தை சீ ஊது.]

49. எக்காள முதியதும் எட்காரே யேட்மண்டின் மிக்கபழி கள்யாவும் விளம்பியவின் னுவயிரை தக்கபோரில் தறித்தான்நஞ் சாலோழிந்தா ஸேயிரீகன் அக்கையோரு கத்தியினால் அகற்றினளே தன்னுயிரை.

[இன் நூ உயிர் - துன்பம் செய்த உயிர்.]

(கட்டளைக் கல்பா)

50. சொன்ன தூர்ச்சனர் பட்டே தோலையுமன்
தோல்வி யற்றுச் சிறையகம் பக்கவள்
தன்னைத் தான்கோலை செய்தனள் போலவே
சாட்ட மாய்த்தீட எட்மண்ட் பணித்ததால்
மன்னன் வாழ்த்தி மகிழ்ந்த மகளினை
வன்கோ லைக்கையே தோங்கவே வைத்திட
அன்ன பாதகம் செய்த தோழும்பலை
ஆண்டே பக்கணங் கொன்று னரையனே.

[அகம் - உள்; சாட்ட - தற்கொலை செய்தாளெனச் சாட்டத்தக்க மாதிரியாக; வன்கோலை - குணவாகு பெயராக அக்கொலையைச் செய்தவளைக் குறிக்கின்றது; தோழும்பன் - அடிமை; ஆண்டே - அவ்விடத்திலேயே.]

51. ஏங்கிப் பூவை யுடல்ஜை யீன்றவன்
ஏந்தி யாஸ்பனி பாசறை வங்துழி
தீங்கின் வாழ்நார் தோலைந்தன ரென்பதுந்
தேரத் தானீய லாத குரிசிலே,
“நீங்கள் கல்லின ரோஅழு மின்”னேன
நின்ற நண்பரை நோக்கி யரைக்கையில்
தாங்கத் தான்முடி யாத கவலையால்
சாய்க்கு விண்ணாலை கெய்தினன் லீயரே.

[பூவை - (உவணம் ஆகுபெயராகி) இனிய குரலின னான் கோர்தினியாவைக் குறிக்கின்றது; தீங்கின் வாழ்நார் - நீங்கினால் வாழ்ந்தவர் - (கொனரில், இரீகன், எட்மண்ட்); தேர - னினங்க; குரிசில் - அரசன்; நீங்கள் கல்லினரோ - (இவ்வுடலைக்கண்டும் அழூமலிருக்க) நீங்கள் கண்மனத்தி வரோ? ; அழுமின் - வவல் பன்மை.]

(பூபதி லீயர் முற்றிற்று)

அம்லெது

II

அம்லெது

(நிலமண்டலவாசியம்பா)

1. ¹ கங்கைபோ ஸாந்தை கரவா தழுதை
எங்கனும் போலிவா மிரங்கும் இடென்மார்க்குத்
தேயங் தன்னைச் சேங்கோல் ² ஒச்சிய
நாயக ஞேருநாள் ³ நற்கனி வனத்தினுள்
ஆசன மொன்றில் அயர்ந்தவச் சமயம்
மோசமா யுயிர்க்கு முடிவுவங் தமையால்
பிரசைக ணறியப் பிரசித் தமாகக்
காவல ணிறந்த காரண மரவின்
விடமேன மோழிந்து வேந்தனு மாகிய
தம்பி “⁴ சிளாடியஸ்” தமையன் விதவையை
⁴ மதியிரண் ளே மணமுஞ் சேய்த
விதக்கேதி ரான விபரீ தங்களைக்
⁵ கஸ்திக ஞடனே கண்ட அம்லெது
என்றவங் நாட்டின் இளவர சன்தன்
அன்னையின் சேயலா லளவிலா நாணமுஞ்
தங்தையின் ⁶ வீவாற் றுங்கோலைத் துயரமுஞ்

குறிப்பு:- (1) கங்கை மாநதிபோல் பசக்கூட்டங்கள் பாலை ஒனியரது எங்கும் தாராளமாய்ச் சுரக்கும் (உவமையனி), “ஆனினரை” (ஆன்+நிறை) எனினும் ஒக்கும்; (2) ஒச்சிய=செலுத்திய; (3) நற்கனிவனம்=Orchard; (4) மதியி ரண்டு=இருமாதங்கள்; (5) கஸ்தி=மன்னோ; (6) வீவு=சா.

சிக்தையைக் கலக்கச் சினேகிதன் ஒரேசியோ
சோன்னவார்த் தையினுல் தோன்றிடு மாவி
மன்னவ ஞை மாண்டவன் ¹ பசுவோ
என்றந் வதற்காய் இருவருங் கூடி
நின்றுகோத் தளத்தில் ஞேங்கா வல்சேய
நாஞ்கிடுங் குளிருள ன்னிர வினிலே
² திடுங்கிட வருவம் தென்பட மகனும்
தங்தையின் ³ சாயருன் சமுசய மிலையே,
வந்த ⁴ வாவேசம் ⁵ மகத்துவ நடையுடன்
நின்றவர் வழியாய் நிலத்தினைத் தோடாது
சென்றுபோ கையிலே ⁶ சேயனும் அம்லெது,
“அப்பனே யரசே, யாதுகா ரணமாய்
இப்படித் திரிவது? இயம்புக நோக்கம்!”
எனவது ⁷ சைகையால் இவைனேயே யழைக்க
⁸ மற்றவ ரிவை மறித்திட மீறிக்
கோற்றவன் ⁹ நிமுலிடம் குறுகிட நடக்தபின்,
“இனிமேற் ரேடுரேன்; இயம்புக கருத்தை”
எனவது தரித்தே, “என்மோழி கவனி:—
உன்பிதா ஆவினான்! ¹⁰ உத்தரிப் பிடத்தைச்
சோன்முக மாகச் சோல்லிட மயிர்கள்

(1) பச=ஆன்மா, ஆனி; (2) திடுங்கிட = திடுக்கிட (மெல்தகல் விகாரம்); (3) சாயருன்=சாயல்தான் = உருவம், ரிதி; (4) ஆவேசம்=ஆனி; (5) மகத்துவ=லய்யா ரமான, ரீடுடைய; (6) சேயன்=மகன்; (7) சைகை=குறிகாட்டல்; (8) மற்றவர் = ஒரேசியோ முதலியோர்; (9) நிமுல்=ஆவியின் நிமுல்; (10) உத்தரிப்பிடம்=கீல்ஸ்தவ வழி பாட்டில் சாவானபாவத்தில் இறவாதோர் மோட்சம் சேருமுன் தம் பவக்கறை சுத்தமாம்வரையும் தங்கவேண்டிய இடம் அல்லது நிலை. (Purgatory).

சிலிர்சிலிர்த் துயரும் ! சிறையதன் கேந்தகச்
சுவாலையிற் பவக்கறை சுத்தமாம் வரையும்
அவாவுடன் நீங்க ¹அங்கலாய்ப் பிருந்தும்
அங்கியான் பகலிற் நங்கிட வேண்டும் !
இங்கர வாலே யென்னுயிர் நீங்கிய
கதைத்தனைப் பறப்பிய ²கட்செவி யெனது
விதவையைக் கேடுத்த விபீ தத்தோடு
³மருதமுந் தித்து வாழ்கிற தறிவாய் !
பழம்மிகத் தொங்கும் பாரிய ⁴படப்பையில்
வழமையின் பாடியான் வங்குதூங் குகையில்
உன்சிற் றப்பன் ஓர்கோடுங் நஞ்சை
என்கா தினுள்ளே எய்திட ஆற்ற
⁵உதிரம் திரைய ⁶உரிபுண் ணுக்கச்
கதியா லுயிரும் சுடுதிப்பிற் பிரிந்ததே !
நேருப்பினில் வேகும் நேரமாகிறதே !
உருக்கமுன் பிதாவில் உனக்கேது ⁷முன்டேல்
வன்கோலை சேய்த வஞ்சகன் மீது
வாங்கிடு பழியை ! மாதா வைத்தவிர !
ஈங்கிவள் சேயலே இவள் ⁸முன் ளாகும் !”
எனவது சோல்லி கீட அம்லைது
சினத்துடன் கோதித்தும் சிற்றப் பனைக்கோல

குறிப்பு:- (1) அங்கலாய்ப்பு = மிகவாய்ப் பரித்தித் தல், ஆவற்படுதல்; (2) கட்செவி=செவியில்லாததன் பொருட்டு கண்ணையே செவியாகவும் கையாரும் பாம்பு; (3) மருடம்=முடி; (4) படப்பை=தோட்டம்; (5) உதிரம்=இரத்தம்; (6) உரி=தோல்; (7) உன்டேல் := இருக்கின்றது ஆனால். (8) முன்னு=முன்னுத் தைத்தவரை எப்படி நிதமும் அது வருத்தமோ அம்லைது தாய் செயல் அவள் மனத்தை திதமும் புன்னைக்கிக்கொண்டேயிருக்கும் என்றவாறு.

முன்னமோர் சான்று முக்கிய மாக்
என்னமா தீரியும் எடுத்திட வேண்ணீப்
பித்தனைப் போலப் பிதற்றிய முடுத்தும்
தத்துவங் கவரத் தக்கதையைக் கொன்றவன்
இரகசி யத்தை யின்னதேன் ¹றறியா
மரத்தினிற் பார்க்க ²மத்தனுய்த் தீரியப்
பழமோழி யஞைகம் பாடமாய்ப் படித்த
கிழவனு மமைச்சனுங் கேள்விச் செவியனும்
ஆகிய “பொலோனியஸ்” அபிப்பிரா யத்தில்
தன்மகள் மேலுள தவனமே ³விசரின்
உன்னத காரண மெனவு முரைத்துத்
தையலைக் காணும் தருணமே அம்லைது
மையலான் மயங்கிய மனமதைப் ⁴புகல
அவணை யவன்வரும் வழியினி லிருத்திப்
பவமதி லாஷ்ந்த ⁵பதியோடு பதுங்கி
நிற்கும் ரோம் அம்லைது தன்னகம்
பேற்றவேண் ணத்தைப் பேசினன் தனக்கே !

(கலிநிஸிந்தஷ்டரை)

2. “இருக்கவோ வல்லா திறக்கவோ இதுவே கேள்வி நேருக்கி⁶வீழ் ஊறின் நிகரிலாப் ⁷பாணம் மற்றேப் ⁸பருக்கையுங் தாங்கும் போறையது பன்போ வலது விருப்பிலா வாழ்வை விடுத்திடன் மேன்மை தானே ?

குறிப்பு:- (1) அறியா=அறியாத — கடைதொகுத்த ஏதிர்மாறுப் பெயரெக்சம், ‘மந்தன்’ என்னும் பெயர்ச்சொல் ஜூக் கொண்டது; (2) மந்தன் = அறிவில்லாதவன்; (3) விசர்=பைத்தியம்; (4) புகல்=சொல்லி வெளியிடும் பொருட்டு; (5) பதி=அரசன்; (6) வீழ்=விழுகிற (வினைத்தொகை); (7) பாணம்=அம்புகள்; (8) பருக்கை = (கவண்) கற்கள், பாணம், பருக்கை—பால்பகா அஃறினைப் பெயர்கள் பன்னமப் பொருளில் வந்தன.

(அறுசீரசிரிய விருத்தம்)

3. சருவிடு தீத இனத்துஞ் சகமதி லோழிக்கு போக ஒருசிறு மூசி கொண்டே யுயிரைனக் கோதக் கூடும் வருகதி யேதேன் றேவர் மனிதரி லறியார் அச்சம்
¹பருவரல் யாவுக் தாங்கிப் பணிந்திடச் செய்யும்
²ஆசான்.³

(கலிஞ்சிருத்தம்)

4. பின்னிவன் காதலி பிரார்த்தனை சோல்கையில் தன்பவங் தன்னையும் ³தாழ்க்குழு லெண்ணிடச் சோன்னதுஞ் சுந்தரி முன்னிவன் தங்குள நன்கோடை யாவையுங் நீட்டிந வின்றனோ:—

(அறுசீரசிரிய விருத்தம்)

- 5 “கோடுத்தவர் கோடிய ராகக் கோமுத்த⁴வங் கொடைக டானும் அடுத்திடு மற்ப ஞக அருகிடுக் ⁵நறைறு மே”ன்ன தடுத்திவ னவற்றைத் தானுங் கோடுத்தில னென்றே கூறி விடுத்தவள் மீதோர் பார்வை வெறித்திவன் பார்த்துச் சென்றுன.

(நிலைமையில்)

6. எல்சினோர் ஊர்க்கே எய்திய கூத்தின் வல்லுங் ரான் மாக்களில் முதல்வஜை

குறிப்பு:- (1) பருவரல்=துன்பம்; (2) ஆசான்=நயி ந்தை, நயினார். (அச்சம் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலை—குறிப்பு விளைமுற்று); (3) தாழ்க்குழல்=தாழ்ந்த (நீண்ட.) கூந்தலையுடைப பெண்ணுகிய ஓபிலியா (அன்மொழித் தொகை); (4) அங்கொடை=அழகிய கொடை; (5) நறை= (கொடைகளின்) வாசனை.

அம்லெது தன்னிடம் அழைத்து முன்னைபோல் கோடியதோர் கொலையினைக் கொண்டநா டகத்தை நடித்திட முடியுமா நவின்றிடு வாயென இயலுமென் றிவன்சோல் ¹இதுட்சில வரிகளை மயங்கிட வகின்தறரண் மகினியிலே யடுத்தரா நாடக நிகழ்ச்சியை நடத்திடப் பணித்தும்
²சேடனை யஜைய சிற்றப் பனையதைப் பார்த்திட வழைத்தும் பாங்களும் ஒரேசியோ சோர்விலா திவஜை நோக்கிடச் சோல்யியும் தானுமே மிகவும் தானமாப்க குறிக்கையில், தேனும் பால்போல் தேவியுங் கணவனும் நாடக மதனில் நடித்தத்தின் பிறகவ்
³வாடலிற் கணவன் அயர்ந்துபோ யினபின் தேவிய மகலத் திருடனுக் கோப்பவோர் பாலியன் னுழைந்து படுத்தவன் செவியுள்
⁴கடுவதை வார்க்கக் கண்ட கிளாடியஸ் சதுதியா யேழுந்து ⁵தன்னறை தேட, நாடகம் தரித்திட நன்பனும் ஒரேசியோக்
⁶கூடவா வேசக் கூற்றினிற் பிழையிலை என்றிரு வருமா ⁷யேற்றிடும் வேளையில் தன்னறை யதற்குத் தாய்வரும் படியாய்ச் சோன்னதாய்ப் போலோனியஸ் தூதினைச் சோல்லப் பின்னதா யேசிப் பேற்றவ ஸறையில்

குறிப்பு:- (1) இதுள் = (நடிகர் நடிக்கப்போகும்) நாடக நாலுள்; (2) சேடன்=அனந்தன், விழிப்புடைய பாம்பரசன்; (3) ஆடலில்=நாடகத்தில்; (4) கடு=நஞ்ச; (5) தன்னறை=தனது அறை; (6) ஒரேசியோக்கூட = ஒரேசியோவும் சேர்ந்து; (7) ஏற்றிடும்=ஒத்துக்கொள்ளும்;

அன்னைதன் மகனை யாராய் வதற்காய்ச்
சோன்னதி லிருந்து ¹ சுதன்விடை பகரத்
தன்னையுங் கோல்லத் தாமதி யானெனும்
என்னவோ திகிலா லேக்கமாய்க் கீச்சிடத்
² திரைபின் ஞெட்டிச் சேவிகோடுத் திருந்த
போலோனியஸ் கூக்குரல் போடவே அம்லெது
இவன்கிளா டியஸென எண்ணி வாளால்
திரைதனைப் பீஞ் சேத்தனன் கிழவனே!

7. பரிதுபித் தாலும் பார்த்திடத் தாய்க்கே
இருபடங் காட்டியே, “இவர்களு ளொருவர்
³ ஆரம் குடைய அருணனே வெனலாம்—
கடந்தகா லத்திலுன் கணவனு மவரலோ?
நடக்குமிக் கால நாயகர் மற்றவர்!
⁴ விருபமே யுயிர்த்ததோ—வேறேது வெனலாம்?
⁵ சொருபஜைக் கண்டவள் சொத்தியைப்
பார்ப்பளா?
- கண்ணுணக் கிலையா காதக னனவிப்
புண்ணினைக் கொஞ்சப் ⁶போக்கண மிலையா?”,
என்மகன் பகர ஈன்றவள் தன்பவம்
கனமுள தெனவேனக் கணவனு வேசம்
அறையினுண் னுழைஞ்தே அவளாறி யாத
மறையுரு வாக மகனிற் கே,தேன்

குறிப்பு :- (1) சதன்=மகன்; (2) திரை = (அறையினுட் ரெங்கும்) சித்திரம் எழுதிய ஆடை; (3) ஆர் அழகு=அருமையான வடிவ; (4) விருபம் = அங்கக்கேடு; (5) சொருபன்=அழகுடையவன்; (6) போக்கணம்=வெட்கம்.

படவவ ஞேவியைப் பார்த்து, “நும் வரலென்
கடத்தலைப் பற்றிக் கடிந்திட வலவா?”
எனவது, “மறந்திடாய்: என்வர ஒுன்னு
மனமதி லிப்போ மழுங்கிய தாய்வரும்
தீர்மா னத்தைத் தீட்டிட வாரும்.
பார்உன் தாய்முகம் பரதபிக் கிறதே!
தேற்றிடு வாயவள் திகைப்புறு மனமேன,
ஆற்றுதற் காக அவள் மகன் பேச,
தயங்கிய தாயும் தீனையனை, “கீயேன்
பயங்கர முகத்துடன் வேறுமையைப் பார்த்துக்
கம்பா ஷித்தனை சாற்றிடு வாயே”ன,
“தம்முரு வோடு தரிசன மாகிய
¹ ருங்கிய தங்தையர் தோற்றவு மிலையா?
கஞ்சிலை மாண்டவர் நழுவுகி றுதோ!”
எனவவன் கூற, ஈன்றவள் அதுமகன்
மனத்தினு லாக்கிய மயக்கமேன் றுரைக்க
அவனைதைக் கடிந்தே அவளான் மாமேல்
பவமிலை யெனவேணிப் பசப்பிடுங் தயிலம்
தடவிடா தேயேனத் தாய்’உளம் பிளந்துதான்
கிடக்கிற தே’யேனக், ² “கெட்டபா தியையேறி!
துட்டகைத் தவிர்த்துத் தூய்மையாய் ஸடந்து
அருளினைத் தேஷஞ்ஜல் ஆசியை வேண்டுவேன்.
ஆங்கில தேயம் அனுப்பதற் கேள்கை
ஆயத் தங்கள் ஆகிய தறிவையா?”
என்றவன் கேட்க ஈன்றவ ளாமெனப்

குறிப்பு :- (1) துஞ்சிய=இறந்த; (2) கெட்டபாதி=
(உன் உள்ளம் இருபாதிகளாகப் பிளந்திருந்தால்) பழுதான்
பாதியை ஏறி.

- ¹ பொன்றிய போலோனியஸ் பின்தத்தினை யிழுத்துச் சென்றபின் கிளாடியஸ் சீக்கிர மாக அன்றிர வேதான் அரச குமாரனைத்
- ² தப்பிலித் தோழர் ³ சாகியத் தூடனே கப்பலி லேற்றக் கட்டளை செய்து திறைகோடுத் தாஞ்சோமார் சிற்றர சனுக்குப் பாங்கரோ டேவரும் பட்டக் குமாரனை ஆங்கில நாட்டினை அடைந்ததும் மழுவால் கோத்திமும் படியாய்க் கூறியோர் ⁴ நிருபம் முத்திரை யுடனே யனுப்பினன் முடியே.
8. கடற்பிர யாணம் கண்மூ டாது தோடங்கிய பின்னர் துட்டத் தோழர் தூங்கு மறையினுள் ⁵ தொனியாப் குக்கே ஆங்கில ⁶ நரபதிக் ⁷ கவர்கோண் டேகும் பத்திரக் கட்டினைப் பதனமா யெடுத்துச் சத்துமில் லாமல் தன்னரை திரும்பி சதிக்கோலை யிலக்குள் ⁸ சாதனத் திற்குப் பதிலாய் வேறேரு பத்திர மதனில்

குறிப்பு:- (1) பொன்றிய=இரந்த; (2) தப்பிலி=வஞ்சகர், சுழியர்; தப்பிலித்தோழர்=தப்பிலிகள் ஆனதோழர் (இரு பெய்ரொட்டுப் பண்புத் தொகை); (3) சாகியம்=சௌமை தம்=உடனிருக்கல்; (4) நிருபம் = தலையையுடையவர் தம்மை அமைபவருக்கு எழுதுங் கடிதம்; (5) தொனியா=சப்தமிடாமல் (கடை தொகுத்த எதிர்மறை வினையெச்சம்). (6) நரபதி = அரசன்; (7) அவர் = (அம்லெதோடு கப்பலில் போகும்) தோழர்; (8) சதிக்கோலை இலக்கு உள்ள சாதனம் = நம்பிக்கைத் துரோகமாக அம்லெதைக் கொல் விக்கும் நோக்கத்தைக் கொண்ட பத்திரம்.

அதைக்கோடுப் பவரை யக்கணங் கொன்று புதைத்திட வேழுதிப் போன்றிய பிதாவின் முத்திரை யிட்டு முன்னைய தைப்போல் நித்திரை நீங்கா திருப்பவ ரிடத்தில் வைத்தான் அம்லெது மாற்றிய நிருபமே.

9. அடுத்தாட் ¹ சுறை யாடிடுவ கப்பல் தோடுத்திடச் சமரைத் துணைவுடன் அம்லெது கள்வளின் படகிற் கால்களை வைத்ததும், "அள்ளினங் தீரவியம் அரச குமாரனேம் கைதியாய்ப் போனதாற் கரைதைனத் தேடிச் செய்தியைச் சொல்லிச் சேல்வழும் ² பெறுவும்", என்றவ ரகன்றே எளிதினில் இடென்மார்க்கு மன்னவ ஞாலும் மன்றலக் கரையிலே இறக்கின ரவளை. இதன்பின் அமிலெது மறக்கா நட்பு மலரும் ஒரேசியோ சாகியத் தூடனே ³ சவக்கா லையோன்றுற் போகையிற் பின்ததைப் புதைப்பதற் காகவே கிடங்கினைக் கிண்டுமோர் கோமா எயோடே தோடங்கிய பேச்சிற் சோற்போர் நிகழும் வேளொடிற் பிரேதமும் வேந்தனும் ⁴ பாரியும் ⁵ சாலையேட் மஸூம் கேளரவ குரவரும் வருவதைக் கண்டு மறைவினிற் பதுங்கி

குறிப்பு:- (1) சுறை=களவு; (2) பெறுவும்=பெறு வேராம் (அதிர்காலத் தன்மைப் பண்மை) — கடற்கள்வர் தம்முள் சொன்னது; (3) சவக்காலை=இடுகாடு; (4) பாரி=மகிளி (அம்லெதைடைய தாய்) (5) காளை=வாலிபன் (இளம் ஏரு, கு போன்றவன்—உவமையாகுபெயர்), காளை லேட்டெஸ், இரு பெய்ரொட்டுப் பண்புத் தொகை.

இருக்கும் சமயம் ஏதோ ¹ அந்திய
கருமங் குறுக்கிய காரண மாகவே
குருப்பிர சாதிமேற் குற்றம் இலேட்டில்
கூறியக் குரவனே ² குளறும் நாளிலே
மாறிச் சன்மன சாய்த்தன் மாண்ட
சகோதரி யிருப்பளே என்றவன் சாற்ற,
“ஓகோவிப் பிரேதமேன் ஒபீலி யாவதோ !”
எனமன முடைந்தே அம்லெது இருக்க,
“எனது குமாரன் ³ இல்லா வாயேன
நம்பிய வெண்ணம் நாசமா கியதே !
இம்மையி வூனக்கும் இதுவோ கதி!”யெனச்
சோல்லியே யரசி ⁴ தூவிட மலர்களை
⁵ வல்லியம் அன்ன வன்மஞ் சாதிக்கக்
காரண முடைய காளை யிலேட்டில்
ஈரமில் லாமல் ஈன்றவ னுனதன்
தங்கையைக் கோன்றும் தங்கைமேற் காட்டிய
அந்தமில் லாத அண்பினை மறந்ததால்
அவள்விசர் கோண்டோர் ஆறுமேற் சாய்ந்த
சவுக்கினி லேறிச் சறுக்கியாழ்ந் திடவும்
⁶ ஏதுவா யிருந்த இளவர சானவன்
மீதோன் னோற்றின் மிக்கசா பங்களைக்

குறிப்பு:- (1) அந்திய கருமம்=சாச் சடங்கு (தற் கொலை புரிந்தவருக்கு இது குறுக்கப்படுவது வழக்கம்); (2) குளறும் நாளிலே=(குருப்பிரசாதியும் இறந்து தன் பாவக்களின் காரணமாக நரகச் சவாலையில் வெந்து) ஒல மிடுங் காலத்தில் ஒடிசீயா மோக்ஷத்திற் சன்மனசாய் விளங்குவன் என்பதே இலேட்டவரின் பொருள்; (3) இல் = மீனைவி. (4) தாவதல்=(சவுக்குழியுள்) பரவ வீசதல்; (5) வல்லியம்=புளி; (6) ஈரம்=இரக்கம்; (7) ஏது=காரணம்.

குறிக் கீடங்கினிட் குதித்திட அம்லெது
¹ மீறிமுன் வங்து ² வீற் றினன் மாண்டவள்
சவுக்குழிக் குள்ளே தானுங் குதித்திட,
அவனிவ ஞேடே அங்குமல் லிடவே
மற்றவர் விலக்கிட மாண்டவள் மீதுதன்
பற்றினை யளந்து பார்த்திடு மிடத்து,
பத்துநா லாயிரஞ் சகோதரர் பரிவிழும்
மேத்தவும் மிஞ்சமென் றுரைத்தான் அம்லேதே.

10. பன்னரண் மஜையிலே பிரயினர் முன்னே
மன்னவன் குதால் வாஞ்ச னீருவரும்
³ சிலம்பப் போட்டியிற் றிறமையைக் காட்டித்
தலங்குஞ் சமயம் துரோகமா யிலேட்டில்
⁴ நஞ்சினை நக்கிய நாக்குள வாளால்
வஞ்சக மில்லா ⁵ மாற்றலன் அம்லேதின்
⁶ மெய்யினிற் காயம் காட்டிய மேலவர்
கையிரு வாள்கள் காத்திரா விதமாய்த்
தளத்தினிற் றவறி விழவே நேர
இளவர சனிலேட் டைது வாளை
மாற்றமாய்ப் பற்றி மாசிறப் புடனே
போற்றிடத் தக்கவோர் போரைப் புரிய,
அன்னை யிதைக்கோண் டாடுதேற் போருட்டு
மன்னவன் தீராட்ச மதுவினில் அம்லெது

குறிப்பு:- (1) மீறி=(தன்னைத் தடுத்த ஒரேசிபோவை)
மீறி; (2) வீற் றி னல் = பைத்திய மேலீட்டால்;
(3) சிலம்பப் போட்டி=ஒருவிதக் குத்துவாள் கொண்டு
ஒருவர் போட்டிச்சண்டையிடல்; (4) நஞ்சினை நக்கிய
நாக்கு=நஞ்சினில் தோயத்த வாளின் நுனி (தற்குறிப்பேற்ற
ஆண்); (5) மாற்றலன்=எதிரி; (6) மெய்=உடம்பு.

தாகமா கீயின்¹ தானே குடித்துச்
சாகவும் வைத்த சாற்றினைப் பருதும்
நேரமே² தனக்குந் நேர்ந்திடக் காயம்,
ஈரமில் லாத இறைவனே டோற்றுமை
கோண்டகுற் றத்தினை கோண்றிடுங் கடுவால்
தண்டனை கிடைத்ததென் றிலேட்டைஸ் சாற்றிடப்,
“பருகிய மதுவிற்³ பச்சைதா வியிட்டனர்
வருவது மரணமே!” யென்றுமா தாச்சோலித்
துறந்திட வுயிரைத் துரோகமப் பூறமாய்ப்
பறந்திட முன்⁴ க பாடம் அம்லேது
பூட்டிடப் பணித்துப் போல்லாங் கிழைத்த,கை
காட்டிடா திருக்குங் காதகன் யாரேன,
சாகமுன் ணிலேட்டைஸ் சங்கதி சோல்லி,
ஆகவோ ரரைமணி மாத்திர மரச
குமாரனு மிருக்கக் கூடுமேன் றுரைத்துத்,
⁵ தமாசிலே வாழ்ந்த தலைவனே பழிக்கு
⁶ மூலமும் முளையும் எனவே மொழிக்கதுங்,
⁷ காலனுக் கிரையாயக் காவலன் போகக்
குத்தினன் அம்லேது கோடியபாதகனை—
இத்துடன் கதையும் ஈற்றினை யடைந்ததே.
ஒருகோலை யோன்பதாய் முடியவுங் கூடும்!
சுருவிடா தேபிறர் தாறுமிப் புவியிலே.

குறிப்பு :- (1) தானே=(அய்வெலது) தானாகவே; (2)
தனக்கும்=இலேட்டைஸ்-க்கும்; (3) பச்சை நாவி = ஒரு
கொடிய தாவர வருக்க நஞ்ச; (4) கபாடம்=கதவு; (5)
தமாச=மோசடி, கள்ளம்; (6) மூலமும் முளையும் = (பழி
யின்) வேரும் வளரும் பாகமும்; (7) காலன் = இயமன்.

(அம்லேது முற்றிற்று)

III

நீ விரும்பியவாறு

(அறுவரி ஆசிரிய விருந்தர்)

1. உலகேலாம் புகழும் பிராஞ்சின் உத்தர கிழக்கை யாண்ட வலவனைத் தூர்த்தித் தம்பி வாழ்க்கதவோர் ஈரின் கண்ணே பலமிகப் படைத்த மல்லன் பகைவரை மான பங்கம் இலகுவிற் படுத்திப் பக்க லெலும்பையுங் தேறிக்க வீகம்.

[இதுமுதல் மூன்று விருத்தங்கள் ஒருநெதாடர்; வீசும்=எறியும்; உத்தரகிழக்கு=வடகிழக்கு; வலவன்=வெற்றி யாளன்; பக்கல் எலும்பு=மார்பெலும்பையும் முதுகெலும் பையும் தொடுக்கும் எலும்புகள்].

2. சேய்தியைக் கேள்வி யற்ற சீரியன் “உரோவிந் திபுவா” மெய்யிரு வெடுத்த மெந்தன் மெல்லியல் விரும்புங் கேள்வன் ஜயனை யிழந்த பின்னர் அண்ணை னமுக்காற் றுனே உய்யவு முதவி யில்லா “ஓருலாந் தோ” முன் வங்கு.

[சீரியன்=தலைசிறந்தவன், பெருமாள்; மெல்லியல்=பெண் (1.ம் வே:); கேள்வன்=காதலன்; ஜயன்=தந்தை; அழுக்காறு=எரிச்சல்; இல்லா=இல்லாத (கடை எழுத துக் கெடல்)].

3. அண்ணைனத் தூர்த்தி யாள்வோ னரண்மைன் முன்னே யுள்ள மண்மிசை நடக்கும் போட்டி மல்லினிற் சேரத் தேடத்

தண்ணளி யறியா வேந்தன் தடுத்திட முயன்று னித்தக் கண்ணினிற் கிளையாப் போரைக் கரிசனை யாக வன்றே.

[தண்ணளி = இரக்கம்; அறியா, இலையா — கடை கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரச்சங்கள்; இலை=சமம்].

4. பாரிய மல்ல ஞேடு பயழுறு சமரை யாடக் கோரிய கருத்தி னின்று கோங்சழு மசைப் பாத காரிய மறிந்த வேந்தன் காட்சியைப் பார்க்க வந்த நாரிக ஸிருவ ரையும் நம்பியைத் தடுக்கக் கேட்டான்.

[நாரிகள்=பெண்கள்; நார்மி=சிறப்புள்ள ஆடவன்].

5. இவர்களு ளோருத்தி முன்னே யிறைவனு யிருந்தோன் செல்வி எவர்களுங் கண்ட போதே எழின்மிக வுள்ளா ளென்பா கவர்தலை யெழுப்பும் பேண்ணின் கட்டழ துடைய நங்கை

கவர்தனி லெழுத வொண்ணுச் சுந்தரம் வாய்ந்த மங்கை.

[எழில்=அழகு; செல்வி=மகள்; நங்கை=சிறப்புள்ள பெண்; சுந்தரம்=அழகு; ஒண்ணு=லண்ணுத்].

6. மற்றவ எப்போ தானும் மன்னவன் மகளா னலும் குற்றமில் லாத நட்பைக் கோடுத்தவ ஞற்று ளோடு சுற்றுமே பிரிந்து வாழுச் சுகித்திடாச் “சீவி யா”வேன் ஒற்றுமைக் குணத்தின் மிக்காள்; உரோசலைந் துற்றுள் பேரே.

[சுகித்திடா—கடை கெட்ட எதிர்மறைப் பெயர் எச்சம்.]

7. சமமிலாச் சமரை விட்டுத் தப்பிட மகளிர் வேண்ட, “யாமஞ்சே போக நேர்ந்தால் யாருமே கவலை கோள்ளார்,

சுமங்கிட விழிவு வந்தாற் கூழக மில்லேன் சமப்பேன், உமதுள மெனது பக்கம் உண்டெனிற் போது மே”ன்றுன்.

[சுமுகம்=நன்முகம்; இழிவு=அவமானம்; யயனைடு போக நேர்ந்தால்=இறக்க நேர்ந்தால்].

8. பின்னராய் நிகழ்ந்த போற் பிரஞ்சுளையை யிழக்க மல்லன், மன்னனும் மகிழ்ச்சி யோடு மகிமையை யடைந்த வீரன் என்னபே ருடையா னென்ன இவனதைக் கூறித் தாதை இன்னபே ருடைய னென்ன இறைமகன் வெறுப்புக் கோண்டு,

[இதுமுதல் இருபாக்கள் ஒரு தொடர்; பிரஞ்சுளை= உணர்ச்சி; போர்=மற்போர்; இழுக்கமல்லன்=மல்லன் இழுக்க.]

9. “உன்பிதா வுலகி னிற்கோர் உத்தம னானு னேனும் சன்னுட னெதிரி காட்டி யிருந்ததைக் கண்டே னென்றும், இன்னேரு பிதாவைச் சொன்னு லெனதுவப் பதிக மாரும்” என்றிவன் கூறிப் போக இவன் மகள் வருந்தி னாளே. [உவப்பு=மகிழ்ச்சி]

10. உயர்குணச் சீவி யாப்போய் ஓருலாங் தோலை வாழ்த்த அயலினில் னின்ற ரோஸ்லைங் தவிழ்த்தவ ளாரந் தன்னை உயிரென வுளமே சொன்ன வுத்தமன் கையில் வைத்தே, “இயலுமேல் இன்னுங் கூடும், இதையனி யெனக்கா யே”ன்றுள்.

[ஆரம்=பொன்மாலை; உயிரென=(தனக்கு இவனே) உயிர் ஆனவன் என்று; இயலுமேல்=எனக்குப் பொன் னிருந்தால் இந்த மாலையிலும் அதிகம் அளிப்பேன்].

11. பின்னிரு பேரும் வெற்றி பெற்றவோர் லாந்தோ மீதே இன்னமும் பேசும் வேலை இறைமகன் உரோச் ஸைந்தை அன்னவ ளங்கி ருந்தால் அரசினிற் கிடரேன் றெண்ணித் தன்றான் மஜையை விட்டுச் சடுதியில் ஸ்ங்கச் சோன்னுன்.
[இடர்=தீங்கு].

12. மகளிவன் மனசை மாற்ற வழுவிய போருட்டுக்

காட்டின்

அகமதில் வாழும் முன்னை யரசுகைச் சேர்வ தற்காய்ச் சுகமதாய் வழிபோ தற்குச் சுயவுடை மாற்றி யாண்பேண் நகர்ஜனை யறியார் போல நடந்தனர் பிரியாப் பேண்கள்.

[மகள்=சீலியா; ஆண்பெண் = ஆனும் பெண் னும் (ஆக) — உம்மைத் தொகை]

(கல்வீத்தம்)

13. வீடு சேரமுன் வெற்றியுஞ் சென்றது,
காடு போகவுங் காரண மானதே,
மூடு கூரையை முன்னவன் தம்பிமேல்
தேடி ணெங்கோடுங் தீயிட டெரிக்கவே!

[முன்னவன் = அண்ணன்; வெற்றி = வெற்றியாற் பிறந்த கீர்த்தி (காரணவாகுபெயர்)]

14. இத்தைச் சோல்லியவ ணெந்றவன் சேவையில்
மேத்த னாட்சேர்த்த விராக்கைஞ்ரு ஞாற்றையும்;
தத்தம் தான்பண்ணித் தன்விருத் தாப்பியம்
அத்தன் கையிற்றுன் ஆதமி றுத்தனன்.

[அவன் ஈன்றவன்=ஒர்லாந்தோவைப் பெற்றவனுகைய உரோலந்திபுவா; தத்தம் பண்ணி=(ஆதம் ஒர்லாந்தோவுக்கு அர்ப்பணங்கு செய்து; அத்தன்=கடவுள்; இறுத்தனன் = கொடுத்தான்].

15. ஆயு ளெண்பது ஆகிய போதிலும்
ஸாயாட் போனது வன்மையில் லாததால்
பாயாம் வாலிபர் பண்பணி பார்க்கிலும்
நாயம் தங்பணி என்றனன் ஆதமே.

[தாபர்=நபமானது; பண் = பண் னும் (வினைத் தொகை)]

16. ஒரு லாந்துவும் உத்தம லுழியன்
சேநு கோட்டே தீவீர மாகவே
பாரி லொப்பிலாப் பண்பின ஞேடுமே
யாருங் காஷுமுன் யாத்திரை யாகினன்.

[பார்=பூரி; பண்பினன்=நற்குணமுடைய வன ஞைய ஆதம்.]

(ஏழிரரிய விருத்தம்.)

17. ஆ.வன் காமிரி(து) அவிவை அ வியேன
வாகிய உரோச்ஸைன், கீல்யா
காட்டை யடைந்த போடுதினிற் களைப்பாற்
காஸ்தளர்ந் திருக்கையி லங்கோர்
ஆடத ணிதையன் வரவவ ணிடத்தோர்
அண்ணசத் திரத்தினைப் போன்ற
வீடைத் தமக்கு விரைவினிற் றயவாய்க்
காட்டிட வேண்டவே யவனும்:-

[பாதுஷல் இரு விருத்தங்கள் ஒரு தொடர். அன்ன சுத்தியாட்டுண்ண உணவும், தங்க இடமும் கிடைக்கும் விடுதி.]

(ஒவ்வு)

18. “அடியேனு மீங்கதைக் கண்ட ணிலையே
ஆயினு மென்னை ஆள்வோன்

துடிசையும் மங்தையும் மேயுங் தறையும்
கோள்விலைக் காக வண்டு—
கோடியவன் விருந்தினால் வீடு தேடான்—
கோள்வீரோ” வென்று கேட்கப்
படியுனக் கேற்றுவ மென்றே யவற்றைப்
பற்றிடச் சென்றுர் மாதர்.

[கண்டன்=கண்டேன் (இறந்தகாலத் தன்மை ஒருமை); ஆள்வோன்=எசமான்; விருந்தினால்=விருந்தோம்புதலால்; வீடு=மோக்ஷம்; படியுனக்கேற்றுவம்=(இ எங்களுக்கு வேலை செய்தால்) உன் சம்பளத்தைக் கூட்டுவோம்; மாதர்=பெண்கள்]

(இ) வேறு)

19. உண்ணும் லோயாம் லோருலாங் தோவுடன்
ஊக்கமாய்ச் சென்ற கீழவன்
புண்ணுன பாதங்கள் ஆடெனென் கானினுட்
போனபின் பேயர வியலா
எண்ணுத் வோரிலையில் வந்ததும் தீனிலா
இன்னலைத் தீர்க்க வின்மேல்
வண்ணுத் தன்மையாற் றன்னுயிர் போவதற்
கோய்வதே யுள்ள தென்றுன்.

[பெயர்=(மேறும்) நடக்க; இயலா=இயலாத (கடை தொகுத்தல்); எண்ணுத=(இப்படி வரும் என்று) நினையாத; ஒய்வதேயுள்ளது=தங்குவதே எஞ்சியிருக்கின்றது.]

(காந்திஸ்தார)

20. “திடனிழக் கலாமோ சிச்சீ யித்தி விரமாய?
கடமளி விலங்கை யான்போய்க் கையினுற் பிடித்திவ்

விடமது திரும்பு மட்டும் வீயா திருத்தல்
கடனே”னப் பகர்ந்தோர் லாந்தோ, காட்டுன்
ணுழைந்தான்.

[கடம்=காடு; அளி=தருகிற (விளைத் தொகை);
வியாது=சாவாது; திடன்=திடம் (இறுதிப்போலி)
பகர்ந்து=சொல்லி.]

21. முன்னிறை மகளேர் முகறே சோலை கீழே
என்னவோ இனிய கனிகளை நன்ப ரோடே
தீன்னவே தோடங்கும் சேவ்வியே ஓரு லாங்தோ
மின்னலை யுமிழ்வாள் வீசிய கைய ஞான்.

[முன் இறைமகன்=முன்பு அரசனுமிருந்த உரோச
லைந்தின பிதா; உமிழ்=கக்குகிற (விளைத்தொகை)]

22. போருஞ் செய்வான் போன்றனும் வந்து தோன்றிய
ஓரு லாங்தோ, “லூள்றினிப் புசியா தீவே”ன,
“நேரு மித்துன் மாதிரி நிகழக் காரணம்
ஆரு மேதாங் கொண்டுப்பசி யினுலா வல்லது,

[இதுமுதல் இரு செய்யுட்கள் ஒருதொடர்; ஒன்று=
ஒரு (கனி); நேரும்=(அரசன்முன்) சம்பவிக்கும்; ஆரும்=
யாரும் (மருஷ)]

23. சீரஹி யாத சித்டனை சோல்நீ” யெப்பதி,
வீரகேம் பீரன் வெட்கி“இக் கோல மென்னுடன்
வாரமாய் வந்த வயோதிக ஞேருவன் பசிப்பினைக்
காரணத் தாற்றுன் காட்டுனே னே”ன்றுன் விசனமாய்.

[சீரஹியாத சித்டன்=நன்மாதிரி யறியாத அநாகரீகன்;
பதி=அரசன்; வீரகேம்பீரன்=மல்லனைவன்று வீரத்தினு
லுயர்ந்தவன்.]

24. “அதுவெனில் நீபோ யவனை யழை”யேன இறைவன், துதிசோலி யோரு லாங்தோ துரிதமா யேகப், பதியோரு பாங்க னுக்குப், “பார்நிகழ் காட்சி: இதிலறி நோவில் யாழும் தனித்திலேம்” என்றான.

[அது எனில்=அப்படி என்றால்; துரிதமாய்=விரைவாய்; நோ=மனநோ.]

25. “உலகெலாம் ஒரரங்கம் உள்ளபேர் நடிகர் தாமே; தலமதில் வருதலேகல் தவறிலை கேய யிக் கூத்தில்; நிலவுநா டகத்திலேழு நிகழ்ச்சிக ளொண்ண ஸாமே; சிலர்கள மேழிலேயுந் திகழ்வது முன்னமை தானே.

[இதுமுதல் ஐந்து செப்பட்டகள் பாங்கன் கூற்று, அரங்கம்=நாடக மேடை; உள்ளபேர்=(உலகத்தில்) உள்ள மக்கள்; தலம்=பூமி; திகழ்வது=(நடிகராய்) விளங்குவது.]

26. முதலொரு முலைத்தாய் கையின் முழங்கிவாந் தித்தே பதமெதும் மொழியாப் பாலன்; பள்ளிநாட் சினுங்கி வதனமோ குதயம் போல வழியினில் நந்தின் விதமொரு பையைக் காவி வெறுப்புடன் நகர்வான்.

[பதம்=சொல்; நந்து=நந்தை; பள்ளிநாள்=பள்ளிக்குப் போகும் வயதிலே; வதனம்=முகம்]

27. பின்னரோர் சூழைபோலவே பெருமுச் சிட்டுக் கான்னியின் புருவம் பாடிடும் காந்த னுவன்; பின்சப தங்க ளோடுமே குமிழாம் பெயரை மின்னிடு பிரங் கிவாயிலே தேடும் வீரன்.

[காந்தன் = காதலன்; பெயர் = புகழ்; குமிழாம் = குமிழி ஆகும்; வீரன்—குறிப்பு வினைமுற்று]

28. ஊதிய வண்டியும் உக்கிரப் பார்வை யோடும் வாதியும் பிரதிவா தியும்புகல் வழக்கை விளங்கும் நீதிப தியாயுமே முதுரை நிகழ்திர்ஷ் டாந்தம் ஆதிய வற்றினில் நிறைந்தன னுவன் பின்னர்.

[வாதி=வழக்காளி; பிரதிவாதி=எதிரி; புகல்=கூறும் (வினைத்தொகை); பின்னர் = வீரனுகை 4-ம் பருவத்தின் பின்னர்; முதுரை=பழுமொழிகள்; நிகழ் திர்ஷ்டாந்தம்=பொதுவாய் கிகழும் உதாரணங்கள்]

29. அருகிய உருவம் சீழ்க்கை யாகிய பேச்சும் இருகியா றதனில் வந்து இறுதியிற் குழவிப் பருவமே ஏழ னுகிப் பல்விழி யிதயில்— ஒருவலி தானு மில்லா வுடம்பின னுவன்.”

[அருகிய = மெலிந்த; இருதி = பருவம்; இதயில் = அருசியில்லாத]

(அறுசிராசிரிய விருத்தம்)

30. என்றுமே பாங்கன் கூறும் எல்லவையி லோரு லாங்தோ ஒன்றுமே யுண்ணு வாத னுடல்ஜைக் காவி வந்து நின்றவர் முன்னே வைத்து நிறுத்திய பின்னெல் லோருங் தின்றன ரூள்ள தீணத் திருப்தியை யடையா ரில்லை.

[எல்லவை=வேளை]

31. பச்சிலை கிழே கிடந்து பறவையின் கானம்
பாடி,
இச்சகம் பேரா செத்தமை இடரென விலக்கி,
யுள்ள
“யிச்சமே!” யென்று கொண்டு கூதிரின்
வினையைத் தாங்கி,
அச்சமில் ஸாமற் காட்டில் ஜக்கிய மாக
வாழ்ந்தார்.

[பச்சிலை=பச்சை நிற இலையுடைய மரம் (இலை—சினையாகுபெயர்); இச்சகம்=முகமன்; ஊளை “மிச்சமே” பென்று கொண்டு=கிடைத்த உணவைத் திருப்தியோடு உண்டு]

(ಕೊರಕು ಕಲಿಪ್ಪಾ)

32. உண்டதுவு மோருலாக்டோ விபரப்பாக்கி யானவள் மேற்கண்டவந்த வேலோதோட்டு கனிதவகக் காதலின்னால் தண்டுதழிப் பட்டையெங்கும் தாழ்த்துழலாள் பேர்புகழை விண்டிறைவி தான்றியக் கலியில்டு வேட்டிவிட்டான்.

[விண்டு இறைவி=சந்திரன்; கண்ட=(காதலியைக்) கண்ணுற்ற; தாழ்குழல்=தாழ்த்து நிண்ட கூந்தல்; பேர் புகழ்=பேரும் புகழும் (உம்மைத் தொகை)]

33. அருகாய் குடிசையிலே யமர்க்கிருந்த வரிவையரும் தருவுமேல் வரைந்திருந்த தரவுகோச்ச கமலைத்தும் உருகமனம் படித்தபின்னர் உரோச்கூங்கேதன் பேயருடை ஒருங்களோ ருலாங்தோவை யலுத்தனைப்போன் [யாள் மறித்துரைத்தாள்:

[இதுமுதல் இரு செப்புட்கள் குளகம்; அரிவையர்=பெண்கள்; தருவுரி=மரப்பட்டை; உருகமனம்=மனமுருக; உலுத்தன்=நாணமில்லாதவன்.]

நிலைமீட்டியவர்கள்

34 ‘குரங்குபாய் கோம்பினிலே கோக்ககங்க டொங்கவைத்தும் மரங்கள் பழுதாக மாதோருத்தி பேர்வரைந்தும் உரங்கோண் டொருவனின்கே உலாவுகிற னவன்காதற் சுரங்குண மாக்குதற்குச் ககமருந்தை யானறிவேன்.’

[கொம்பு=மருக்கிளை; சுரம்=காய்ச்சல்; உறம்(உரன்)=
உள்ளத்தின் மிகுதி—உரம், உரன் (இறுதிப்போலி)]

35. அக்குகிப்ப ணல்வருந்தும் அதிட்டவேன் யானவேன்! பக்துவத்தைப் பண்ணுமொரு பரிகாரம் தானிருந்தால் தக்கவோர் துதித்துருவேன் தயவாக வழைத்தாரும் மிக்கவு மழுகுடைய மேல்லியற்போற் றம்பியரே.”

[குலைப்பன் = ஒரு வகைச் சுரத்தில் நடந்துதல்; மெல் வீயல் = பெண்]

36. இந்தமோழிக் கேவின்டயாப் இறுத்தாளே யில்வண்ணம்:- “வாந்தெங்கு டிசையிலே வனிதையென வேண்டியென்னி உங்கம் நூ சையதனை உரைத்துவந்தால் நாடோறும் அந்தமே யடைந்திருமும் ஆர்வமது கீச்கிரமாய்”,

[இது முதல் நாண்கு செய்யுடகள் குளகம். நணச் சூதை, வனிதை—பெண்]

37. என்றமருந் தீற்கிணங்கி ஏகிவரு மோர்னாவில்
 தன்வழியிற் பாடுந்தருக்கீழ்த் துயிலுமோரு வன்கழுத்தைப்
 பன்னகஞ் சூழ்ந்திருக்கப் பக்கத்தில் ஓர்புதார்க்கீழ்
 உன்னுமுன்னோர் பேண்ணரிமான் உசம்புதலைப்
 பார்ப்பதையும்,

[என்ற=மேற்கூறிய; பாழ்ந்தரு=பட்ட மரம்; பண்கம்=பாம்பு; உசம்புதல்=(லலிவர்) அசைதல்; பெண் அரிமான்=பெண் சிங்கம்; அரிமான்=அரியாகிய மான் (இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை)]

38. கண்டவுடன் ஓர்லாந்தோ கடுகிவரக் கட்சேவியும் மண்மிஶை யறைந்தோட் மனிதனிவ னண்ணனென்ற தின்னனமு மேபிறக்கச் சேத்தாலென் னிருந்தாலென் எண்ணாந்தான் எழுந்தாலு மிரங்கியந்தக் கோல்லிலங்கைத்
[கடுகி=விரைந்து; கட்சேவி=பாம்பு; மிஶை=மேல்;
சேத்தாலென் னிருந்தாலென் எண்ணம்=சேத்தாலென்ன இருந்தாலென்ன என்ற எண்ணம்]

39. தாக்கியே விழுத்துகையிற் றம்பிகையின் பாயுதிரம் நாக்குலரக் கண்டோலிவர் நஞ்சான பண்போழிய ஆக்கவந்த வஸ்வி ஜையும் அமையவந்த வஞ்சினமும் போக்கிலிட்டேத் தம்பியோடு போயின னின்குகைக்கே. கையின=[கையினின்று (இன், ந்-ம் வேற்றுமை உருபு) உதிரம்=இரத்தம்; வஞ்சினம்=சபதம்.

40. திரும்புவே னென்றுரைத்த திட்டமணி தப்புமுன்னர் வருகையேதீர் பார்த்திருக்கும் வாலிபனுக் கோர்துதாய் ஒருலாந்தோ குட்டையுடன் ஒலிவரையே யங்கனுப்ப இருபேருள் வாலிபனே யிரத்தமதால் மேம்மறந்தான்.
[குட்டை=(இரத்தம் தோய்ந்த) கைக்குட்டை; மெய் மறந்தான்=மூர்ச்சித்தான்; திட்டமணி=குறித்த நேரம்; வருகை = (ஓர்லாந்தோவின்) வரவை=ம் வேற்றுமைத் தொகை.]

41. பின்தனது மனம்போன பெண்ணீனை மணக்குமுன்னர் தன்பொருள் பூமியெல்லாம் தம்பியர்க்குச் சாட்டியதும், அண்வள் அவியேனு வாகிய விடைச்சியென்று சொன்னவுட னெலிவருக்குச் சபதினமா யோர்லாந்தோ,
[இதுமுதல் இரு செப்புட்கள் ஒரு தொடர். சுபதினம்=(திருமணத்திற்கு) நல்ல நாள்.]

42. பின்றைநாள் நியமித்துப் பேண்ணீணக்கம் கேட்வேசு சென்றிடச் சோல்லுமங்தச் செவ்வியே யங்கிருந்து போன்றுமரி மான்கிழித்த புண்ணதனைப் பார்ப்பதற்காய் என்றுமிங்கே வராக்கணிமீ(து) எய்தியே குகை நுழைந்தான்.

[பின்றை நாள்=அடுத்த நாள்; செவ்வி=நேரம்; அரி மான்=சிங்கம்; வரா=வராத (கடை தொகுத்த எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.)]

43. அண்ணார் அதிட்டமதும் அண்ணியார் சம்மதமும் தின்னமாய்ச் செப்பிமணத் தினமடேத் தாளாக்க எண்ணித்தான் இருப்பதையும் இயம்பியே தனதுமனம் புண்ணுகும் தனமணத்தைப் புரியாவிட டாலேன்றுன்.
[அண்ணி=சகோதரன் மனைவி; செப்பி (கனிமீதுக் குச்) சொல்லி; புரியாவிட்டால்=(தன் மணத்தைத்தானும்) செப்யாதிருந்தால்]

(வஞ்சி விருத்தம்)

44. கருகை கோண்டு கானிமீ(து)
ஒருலாந் தோமேல் உருகியே,
“வருவி வாக நாளினில்
அருகி லங்த அரிவையை,

[இதுமுதல் இருபாக்கள் ஒரு தொடர். ஒருலாந்தோ= ஒருலாந்தோ (முதல் எழுந்துக் குறுக்கல் விகாரம்); வரு விவாகநாள்=ஒலிவருக்கு வர இருக்கிற திருமணத் தினம்]

45. தேரிய மாயத் தின்மையால்
தரிச னம்நா னுக்கினுல்
உரிமை ஆக வேற்பையோ—
பரிவு சோல்வா யே’ன்றனன்.
[தேரியும் = (தனக்குத்) தெரிந்த; மாயம் = மந்திரம், சித்தை; தின்மை=வலி; பரிவு=(உன்) விருப்பம்]

46. “நம்ப வோண்ண நற்சேயல்
எம்பி ரானுக் கேயியல்
வம்பர் சொல்போய் மந்திரம்
அம்பு விக்கும் ஜயமே!”

[இதமுதல் இரு பாக்கன் ஒருதொடர். அம்பு=பூமி;
ஒண்ணு=இயலாத; எம்பிரான்=கடவுள்; இயல்=சுபாவும்.

47. என்று சொல்லி இனியவள்
நின்ற நேரம் நேயமாய்
மன்றல் செய்யத் தன்மனம்
குன்று மோசோல் லேன்றனன்

[இனியவன்=தன் மனத்திற்கு இனியவளான உரோ
ஸ்லங்கு.]

(அறஸ் ஆசிரிய விருத்தம்)

48. அருணனு முதய மாகி யங்கதி ரடத்த நாளில்
தருமிள நேரங் தன்னில் தம்நறை மலர்கள் வீசக்
குருவிகள் தேனை யண்டு கோம்பினிற் கீதம் பாட
இருசுகோ தரருங் கூடி யிறையோடு வரவைப் பார்த்தார்-

[அருணன்=சூரியன்; அங்கதி=அழகிய கிரணங்களை;
நறை=வாசனையை; கொம்பினில்=கிளையின் கண்ணே
யிருந்துகொண்டு; வரவை = (மாயத்தினால் உரோசலைக்கூட
விவாகம் நடக்கும் இடத்திற்குத் தன்னால் வருவிக்க இயலும்
என்று கனிமிது கூறிய அந்த) வருகையை; பார்த்தார்=
எதிர்பார்த்தார்.]

49. “என்மகள் வருகை காட்ட வியம்பிய பையல் வாக்கை
உள்மன முண்மை யென்றே உன்னுதா?” வேஞ்சு

சொன்னவல் வேளை தானே சுந்தரக் கனிமி(து) உற்றே
மன்னைன நோக்கி, “உந்தம் மகளினைக் கோண்டதால்
நீரும்,

[இதமுதல் இரு விருத்தங்கள் ஒருதொடர். பையல்=
சிறுவன் (பையன் என்பதன் போலி); உன்னுதா = உந்து
கிறதா; உற்றே = (அவ்விடம்) சேர்க்கே]

50. உரிமையா யவளை யிந்த வோருலாங் தோவி னிற்கும்
பரிவரோ?” என்று கேட்கப் பூபதி ஆமா மென்ன,
சரியேனத் திரும்பித் தைய லுடையீனத் தரித்து சீல்யா
அரிவையோ டங்கு மீண்டே அப்பனை வணங்கி நின்றுள்.
[புரிவிரோ=கொடுப்பிரோ; தையல்=பெண்; சீல்யா
அரிவை=சீலியாவரகிய அரிவை=இரு பெயரொட்டுப் பண்
ஏது தொகை); பூபதி=அரசன் (உரோசலைந்தின் பிதா)]

51. திருமண மாகிக் கீதக் தீமோலி பரவுங் காலை
சருவிடத் தானை யோடு, தமயனை யறுக்க வேண்ணி,
வருகிற விறைவ நற்கு வழியினில் முதிய நீத்தோன்
திருவள மாகத் தோன்றித் தீவினைக் குணத்தை மாற்ற,
[இதமுதல் இருபாக்கள் ஒருதொடர். தீம்லை=இனிமை
ஒசை; தானை = சேனை; அறுக்க = வெட்ட; நீத்தோன்=
துறவி]

52. துறவறம் புதுதல் முன்னர் துரத்திய தமயன் நாட்டை
மறுபடி யளித்த சேய்தி மன்னனுக் குரைக்கத் தூதன்,
உறவினர் சமேத மாக வூரியவன் மகிழ்ச்சி கோள்ளத்
திறமதாய் முடிந்த நீத்தத் தீஞ்சுவைக் கதையித் தோடே.

[உரியவன்=(நாட்டுக்குச்) சொந்தக்காரன்=நாடு கிழு
வோன்; தமயன்=தமையன் (இடைப்போலி); சமேதம்=
உடன் இருத்தல்; உரைக்கத் தூதன்=தூதன் உரைக்க.]

(ஈ விரும்பியவாறு முற்றிற்று)

THE MIDAKEAD

THE MIDAKEAD